

N.15 TEGENSLAGEN EN INBRAAK

Men schrijft ons :

Mijnheer de directeur,
Pas was de N.15 een 24 uur op de visserij of hij mocht van de Noord terugkeren met 120 bennen vis en een nieuwe plooi van zijn bokken. Wat meer is. In de loop van zaterdag op zondag is er iemand ingebroken aan boord om er 5 kg grote schol en een tarbot van 5 kg te stelen. De inbraak moet gebeurd zijn met een zware marspijker.

De diefstallen blijven aan boord van de vissersvaartuigen schering en inslag.

Het is onaanvaardbaar dat er zulke gevallen steeds maar voorkomen en dat men de aangestelde bewaker nooit ziet !

Weliswaar moet het van dienst zijnde personeel uit reden van besparing, er nu en dan een ronde doen, maar dit alles heeft geen zin, daar de dieven er wel zullen voor zorgen te stelen terwijl vaartuigen in het Sas liggen of er verwacht worden.

De Oostendse politie ligt ganse dagen 's morgens om 7 uur of 's avonds met een volkswagen, waarin twee of drie man zitten, op loer naar iemand, die een kleine overtreding begaat in een stad waar geen enkel mens nog weet hoe zich te parkeren en een reglement te

volgen.

Wanneer er iets gebeurt in de Langestraat zij ze er niet of komen ze te laat.

Aan de vissershaven komen ze rond 7u.30 's morgens of wat later kijken of ekeen op dienst is. Aan het Zeestation staan twee agenten als mannequins te kijken naar het publiek, maar van verkeersregeling, orde scheppen en de wanorde die daar bestaat, wat te verbeteren geen sprake.

Moesten ze te Brussel, Antwerpen of in Rijsel dienst doen, ze worden weggevaagd.

Aan de vissershaven, kan men al doen wat men wil, zonder gestoord te worden.

En wat baat het dat een havenkapitein, besparingen tracht te doen, als men één nachtwaker, zelfs nog niet ziet wanneer hij op dienst is.

Dit alles hebben we te danken aan een pracht van een stadsbestuur, dat alleen in dienst staat van de syndikaten.

Is 't niet Zo, Mijnheer de Burgemeester ?

Een Reder

Nota der Red. : Wij kennen de toestand. Ze is effenaf triestig. De diefstallen zijn ontelbaar maar de dieven te pakken is wat anders. Daarvoor is de organisatie te goed en de controle te vee vuldig.

DE ACHTERUITGANG VAN DE OOSTENDSE VISSERSHAVEN

Dat de Oostendse vissershaven steeds minder en minder vissersvaartuigen kent en buiten een paar nieuwe, vele oudere vaartuigen verkocht worden, is een feit. Daarenboven werden sedert enkele maanden een tiental vaartuigen uit de vaart getrokken omdat de algemene onkosten de opbrengsten overtreffen.

De visafslag welke nochtans coöperatief ingesteld is en voor de reders alle betalingen van mijn, sluis dok en slipwayrechten verricht waarvoor de stad geen enkele compensatie geeft, heeft voor de eerste maal in vele jaren, een verlies.

Hier wordt immers ook de vis gesorteerd, gewogen, van de kopers het geld geïnd, de leveranciers van reders betaald, zoals het lossen, de bemanning, de sociale lasten en lo- nen van de bemanning, de ijsfabrieken, de bennen en allerlei leveranciers.

Deze zeer nuttige prachtinstallatie verricht al deze zaken voor de kleine prijs van 1,30 F ten honderd.

In Zeebrugge worden hiervoor alleen de stedelijke rechten en deze op de Rederscentrale afgehouden. Al de rest is te betalen door de reder zelf.

Te Oostende krijgen alle reders einde der week na de verkoop hun afrekening en het geld van de ver-

koop wordt op de bank gestort.

Voor de eerste zes maanden van 1975 was er met een zelfde personeelsbezetting een min opbrengst in de vismijn van 62.776.777 F, wat een min aan commissie van 980.000 F betekende, terwijl de lonen en sociale lasten een verhoging kenden van 653.000 F.

Zoals men ziet gaan de onkosten snel naar omhoog en was de verkoop zeer laag, zodat hier een verlies van meer dan 600 duizend fr. geboekt werd en naar middelen dienen uitgezien om deze te dekken, zo de laatste zes maanden geen aanvoer- en prijsverbetering daargestellen.

Studie van meester
Raoul ROEGIER
Gerechtsdeurwaarder
te Veurne
Lindendreef, 10
— O —

RECHT VAN HOGER BOD

Ingevolge verslagschrift van toewijding op 19 juli 1975 door het ambt van gerechtsdeurwaarder Roegiers Raoul te Veurne, werd onder de opschortende voorwaarde van de afwezigheid van een hoger toegewezen :

Mits de prijs van 50 000 Fr.

het

motorvissersvaartuig
O.156

« DIANA-LUCIE »

Gebouwd in hout in 1931 op de Scheepswerf te Brugge, metende bruto 79,51 ton, netto 23,41 ton, voorzien van een motor A.B.C. 250 PK bouwjaar 1956 ; met al zijn inventaris en toebehoorten zoals het gemeerd ligt in de vissershaven aan de kaai te NIEUWPOORT.

Artikel 1592 Gerechtelijk Wetboek :

« Een ieder heeft gedurende vijftien dagen na de toewijzing het recht een hoger bod te doen.

Het meer gebodene mag niet lager zijn dan één tiende van de hoofdprijs van de toewijzing ; het mag evenwel niet lager zijn dan tienduizend frank en het moet niet hoger zijn dan tweehonderd vijftig duizend frank.

Dit bedrag moet op het kantoor van de gerechtsdeurwaarder in consignatie gegeven worden op het tijdstip van het hoger bod, dat bij deurwaardersexploot aan de werkende gerechtsdeurwaarder moet worden betekend ; dit exploot wordt t de koper aangezegd.

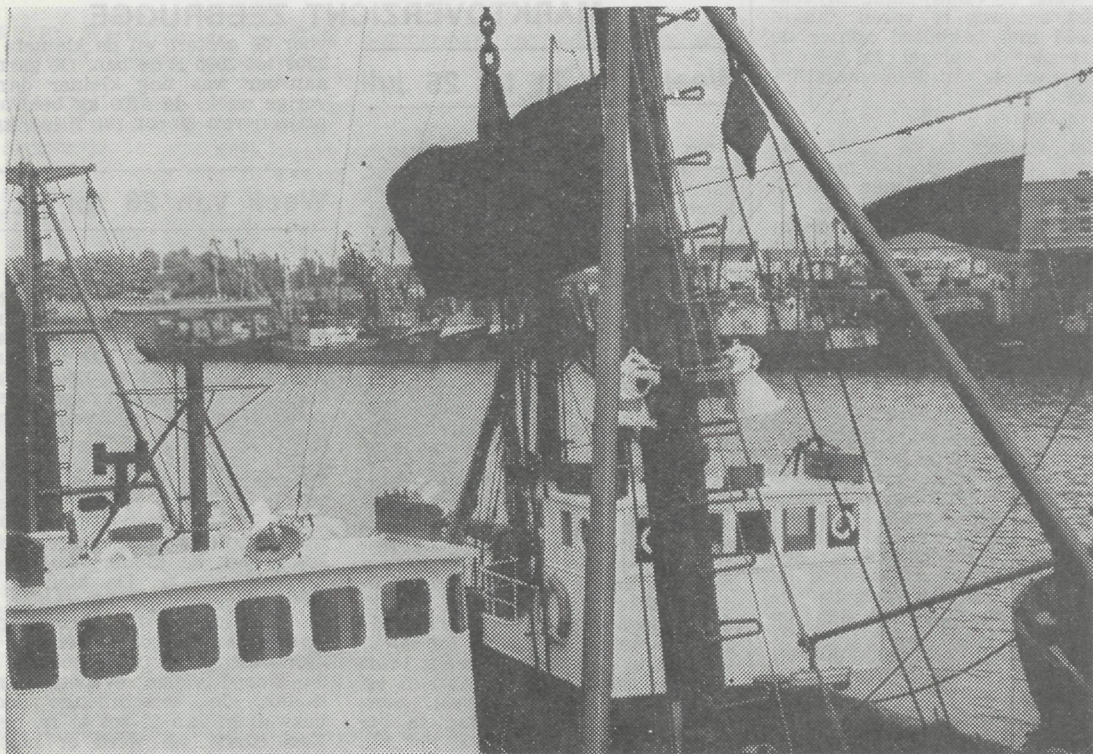
De toewijzing ten gevolge van een hoger bod wordt gehouden door dezelfde gerechtsdeurwaarder en op dezelfde wijze als de eerste toewijzing.

Deze toewijzing die voor een ieder openstaat is definitief. Bezichtiging : alle werkdagen van 9 tot 12 uur. Zich wenden : Duinkerkestraat 41, Nieuwpoort.

(1517N—7725V)

VIS ETEN IS VERANTWOORD ETEN

Zwarte vlaggen op Zeebrugse vissersboten

De Dag der Zeelieden die te Zeebrugge met het gebruikelijk ceremonieel verliep, had dit jaar bij de vissers en reders een wrange bijmaak. Op bijna alle vaartuigen voor anker in de vissershaven wapperden als bewijs van ontevredenheid een zwarte vlag. Daarmee wil het Zeebrugs vissersbedrijf de aandacht trekken op de stiefmoederlijke behandeling vanwege de regering en op de vele moeilijkheden waarmee de visserij te kampen heeft.